

Piotr Nitecki, *Biskupi kościoła w Polsce*, Warszawa 1992, s. 99

Karnkowski Jan (ok. 1472 – 11 XII 1537) biskup przemyski, biskup kujawsko-pomorski. Kształcił się na Uniwersytecie Krakowskim, przebywał na dworze Jana Olbrachta. Sekretarz królewski i bliski współpracownik Zygmunta Starego. Kanonik krakowski (1500), prepozyt w Skalbmierzu (1509), kanonik poznański (1510), płocki i gnieźnieński (1525), proboszcz piotrkowski. Starał się o biskupstwo płockie, prekonizowany jednak 29 IV 1527 biskupem przemyskim. Przeprowadził synod diecezjalny (1529). 4 VIII 1531 przeniesiony na biskupstwo kujawsko-pomorskie, rządy objął 3 IX 1531. Dbał o dobra doczesne biskupstw, zwalczał zaborony, niemoralność i herezję, przeprowadził synody diecezjalne w obu diecezjach. Przebywał głównie w Krakowie uczestnicząc w życiu politycznym.